

п. 5 ст.

ИЗВЕСТИЯ

Градската библиотека

п. 5 ст.

Единия абон. на вѣстника е:

въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Безплатни писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията
му въ гр. Варна.

Издание на Д. Кр. Мабаконъ и Ив. Дройковъ

Тарса за публикациите:

- 1) За единъ кв. см. на 1 стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за дѣ обнародване по 6 ст.; в) за нов-че по 5 ст.
- 2) За 1 кв. см. на другитъ стр. ницъ: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за дѣ — по 3 ст. и за повече по 2 ст.
- 3) За обявления на съд. пристави и
- 4) За държавнитъ обявления се плаща по 1 стотинка на думъ.

мобелирани

стаи

се даватъ подъ наемъ
лица „6 Септември“ № 40. V уч.

Г. МИЛКОВЪ & С-ИЕ ВАРНА.

Явяваме на Варненскитъ
лагочестиви християни, че имаме на
испотожение църковни вѣщи и свѣ-
дически одѣжди, свѣшвици-кавка-
во сребро и проч. пръ много из-
осни цѣни. Всѣки може да поднесе
по вѣлкой подарѣкъ на новата цър-
ква „Св. Петка“

КРОМЕНЪ

Господинъ съ
третокласно
бразование и опитностъ. турска ра-
ота съ скромно възнаграждение при
гировецъ, заведение или прѣдприятие.
Честностъ гарантираме.

Споразумение: Редакцията 3—4

Агонъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дру-
жества.

УРОЦИ

по ПИЯНО.

Нѣмцойка, искусства пияниства и
чителка по пияно, приема ученички
ученици за обучение по пияно.

Същата избира и прѣпорѣчва
паяна на желающитъ да купятъ та-
ява. Цѣна на уроцитъ 10 лева
мѣсечно.

Адресътъ се иска отъ редакцията.

3—3

изпълнителната кантора

НА

ХОДАТАЯ

ИВАНЪ П. МОЛЛОВЪ

бивши Сждебенъ Приставъ и дългогодишенъ слу-
жащъ въ разни сждебни и други учрѣждения

Приема да изпълнява всѣкакви изпълнителни листове, опрѣдѣления и
постановления, срѣщу умерено възнаграждение.

Освѣтъ това, въ кантората ми ще се гависватъ разни молби до всѣкитъ
учрѣждения и Княжеството: апеллативни, частни, бракоразводни и др.
жалби, договори, декларации, порѣчителства, продавателни, спогодителни,
съгласителни и др. такива; ще се ходатайствува за намаление разни
данѣци (военни, прѣни и др.) на лица, обложени неправо или въ
високи размѣри; ще се правятъ всѣкакви справки въ всѣки учрѣждения;
ще се доставятъ нужнитъ кенѣли и справки за снабдяване съ крѣпостни
актове за право на собственост и извършване продажби на недвижими
имоти и снабдяване съ задържанни паспорти; ще се даватъ свѣдения
по наемане златни и даване подъ наемъ такива и ще се даватъ
безплатни наставления и утѣхования по военне военната тежба,
облагане съ воененъ и др. данѣци и въобще всѣки наставления и
утѣхования по което и да било вѣдомство; ще бждатъ безплатни.
Кантората ми се намира въ гр. Варна, въ II участъкъ, ул. „Прѣславска“
срѣщу градската градина „Графъ Иваницъ“ (Муссалата). въ писалището
на адвоката Д-ръ Н. Бакърджиевъ.

гр. Варна, 14 Октомври 1906 год.

Съ почитание: Иванъ П. Молловъ

ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ

При частното Домакинеко учил. „ТРУДОЛЮБИЕ“

— Въ гр. Варна —

Въ ателието ми, нахояще се срѣщу Дѣвическата Гимназия до
домътъ на Д-ръ Пускоулиевъ IV уч. ул. Нишка № 1, се работятъ по
порѣчка специално дамски и дѣтски горни дрехи: дамски, дѣтски и мѣ-
жски долни дрехи (бѣло) и разни модни по фантазия ръкодѣлия, като:
пантофи, покривки за маси, покривки за пияна и скринове, възглавнички
за канапета и други разни къщни принадлежности и салонни украшения.

Намиратъ се също винаги готови за продажъ дамски труса (чезни)
като ризи, гащи, камизоли, ношни ризи, възглавници и чершафи за кре-
ватъ, прѣстилки, долни фусты и много други.

Въ ателието ми работятъ само дипломирани работнички.

Поканвамъ прочее, почитаемихъ Варненски и отъ окръга госпо-
жи и госпожици да благоволятъ и посѣтятъ ателието ми, гдѣто ще на-
мерятъ чиста и акуратна работа. Също обръщамъ и вниманието на по-
читаемихъ търговци, които се занимаватъ съ продажба на бѣли дрехи и
фантазии да посѣтятъ и тѣ ателието ми и си дадѣтъ порѣчкитъ. Гор-
нитъ дрехи се приготвяватъ и безъ проба, само съ мѣрка или по дру-
га дреха добръ прилѣгнала на тѣлото. Правятъ се и само кройки на
всѣко тѣлоложение отъ всѣкакъвъ видъ горни дрехи и модни поли.

Притежателка: Мария Т. Хаджиева

7—10

Общественихъ благотворителни заведения въ Белгия

(Продължение отъ брой 30 и край).

III.

Френската революция като е на-
ционализираща (направила държавни)
имотитъ, посветила за помане на
бѣднитъ, организувала е, като ка-
захме въ всѣка околия и по едно
благотворително бюро отъ по петъ
члена, за раздаване чрезъ тия бюро
помощи на бѣднитъ въ жилищата
имъ. Тия учрѣждения сж дозволени
да приюмятъ, именно тѣ сж да по-
магане на ония бѣдни, на които е
по-цѣлестроенъ да се даде по-
мощъ латъ.

Споредъ прѣдставителъ
само тѣ сж
вляватъ въ
бѣднитъ.

Първата длъжностъ на благотвори-
телнитъ бюро е да разподелятъ по-
мощитъ, опрѣдѣлени за раздаване на
бѣднитъ по домоветъ имъ. Тие бюро
сж прѣдизначени още да работятъ
за намаление броя на бѣднитъ, пър-
во давайки възможностъ на всѣко
лице въ общината да получава добро
първоначално образование, разбира
се, като се достави на бѣднитъ дѣца
храна, облѣкло, обувци, учебни по-
магала и пр.

Въ всѣка община кметътъ и по-
мощницитъ му биятъ, щого да дѣй-
ствува редовно общинското благотво-
рително бюро (чл. 92 Белг. общин.
законъ).

Всѣко такъво бюро сѣстои, както
казвахме, отъ по петъ члена, избира-
ни по сѣщия начинъ, както приют-
нитъ комисии. И жени могатъ да
бждатъ членове на благотворителнитъ
бюро. Министерството на правосъ-
дието, при управлението му отъ М.
Lejeune, е издало на 27 априлъ
1893 окръжно, въ което, между дру-
го, стои: когато общинскитъ съвѣтъ
въ Монсо-сюр-Самбръ е избралъ
госпожа Бронъ за членъ въ благо-
творителното бюро, не се е нарушилъ
никой законъ.

Благотворителнитъ бюро добиватъ
срѣдства отъ слѣднитъ източници. А.

Молятъ, първо, извинение за слѣднитъ
въ I-та частъ главни печатни грѣшки: фон-
дация (вакуфъ), а не „фа“ или „фондация“, съ
външнеленъ гласъ, а не „завѣщателенъ“, и
„droit“ а не „vrait“.

ПРИСТИГНАХА НИ

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ

ПЛАТОВЕ

за мъжки дрѣхи.

— Цѣни опрѣдѣлени. —

ПОПОВЪ & РАХНЕВЪ

улица „Прѣславска“.

Отъ имотитѣ, на които годишниятъ доходъ е опредѣленъ за раздаване помощъ на бѣднитѣ дома и които имоти сѣ повърнати на благотворителнитѣ бюра, съгласно съ чл. 1 и на закона отъ 29 вентозъ година V. Б. Отъ доходитѣ отъ благотворителни лотарии, разрѣшавани отъ правителството (законътъ отъ 31 декември 1814, чл. 7 и). В. Отъ доходитѣ отъ дарения и завѣсти (чл. 76 отъ общия законъ).

Само благотворителнитѣ бюра иматъ право да събиратъ и да управляватъ пожертвувания, които иматъ за предметъ раздаването на бѣднитѣ, купно все и, помощи дома.

Трѣбва да се считатъ неписани всички завѣщателни разпорѣждания, които прѣдписватъ да управляватъ други мѣста или лица таквато помощи. Такаво е разпорѣждането въ завѣщаніе, да раздава енорийски свещеникъ завѣщани суми за бѣдн и въ нѣкои община.

Уговорки отъ такъвъ родъ и въобще всички условия противни на законитѣ се считатъ недѣйствителни даже тогавъ, когато завѣщателътъ е изразилъ изрично, да се не отпуща завѣстатъ, ако не би било спазено таквото условие.

Правото за събиране помощи въ полза на бѣдни произхожда отъ закона отъ февруаръ година V, гл. 17: всѣко благотворително бюро приема пожертвуватѣ, които му се поднасятъ.

Честни лица, които събиратъ помощи отъ бѣдни или не бѣдни, иматъ право да даватъ помощи отъ 22 вентозъ година V.

Правителството на благотворителнитѣ бюра въ свѣдѣнитѣ суми: ще може да се прѣдвиди подиешния редъ събиране на пари или други стойности, правени въ църкви (въ полза на бѣднитѣ отъ прѣднатитѣ благотворителни учрѣждения).

Правото за събиране помощи за бѣднитѣ въ църкитѣ принадлежи изключително на благотворителнитѣ бюра, защото послѣднитѣ сѣ единичнитѣ зачети и прѣдставители на бѣднитѣ. Думата е за бѣднитѣ въобще, вѣсти купно или по категории.

Како единично лице, всѣки сиромашъ има скъпата правоспособностъ както всички други граждани. Всѣки може да дава всѣкому милостиния или да му праща помощъ чрезъ посредството на кого и да е.

Унужденитѣ въ една община, взети купно, съставляватъ едно юридическо лице, установено отъ закона, учрѣждение, което олицетворява бѣднитѣ членове на общината, освѣтлени, които биватъ прибирани въ приютитѣ. Туй учрѣждение е общинското благотворително бюро.

Правилата на една мѣдра администрация на публичнитѣ интереси не позволяватъ, щото да се допушта упражнението отъ други на признатото право на благотворителнитѣ бюра или да се спъва или парализира то отъ други, безъ контролъ и безъ

отговорностъ. Ето защо правото за събиране помощи въ полза на бѣднитѣ е прѣдоставено отъ закона само на благотворителнитѣ бюра: никой не може да упражнява това право безъ пълномощие отъ надлежното благотворително бюро. (Тоя редъ е цѣлестобразенъ: знае се тъй винаги кой, кога, колко е помогналъ на бѣднитѣ и на кой бѣднѣ кога, колко помощъ е далъ. Неорганизирана благотворителностъ, както е днесъ у насъ, често не се даватъ помощи на най унуждени, а се даватъ на сравнително по-малко бѣдни лица. Освѣтлѣ това, избѣгватъ отъ помагане на бѣднитѣ нѣкои богати скъперници, отъ каквото когато поиска помощъ нѣкоя комисија, тѣ отговарятъ, че токо-що сѣ дади на други лица помощъ на бѣдни или за бѣднитѣ). И който не би далъ смѣтка за събиранитѣ отъ него пари за бѣднитѣ, благотворителното бюро изиска такъва отъ него по сѣдъ. Тѣй прѣвъ 1862 единъ енорийски свещеникъ е билъ осъденъ да даде смѣтка на мѣстното благотворително бюро за помощитѣ, които се е оказало да е събиралъ въ полза на бѣднитѣ отъ енориацитѣ си въ течение на четири години. Рѣшението е било потвърдено и отъ Белгийския Върховенъ касацоненъ Сѣдъ.

Както при случай на недостатъчностъ на срѣдствата на общински приютъ, тѣй и при неостигъ на срѣдствата на това или онова общинско благотворително бюро, надлежнитѣ общински свѣтъ е длъженъ да гласува и отпуща отъ общинскитѣ приходи нужната сума. Тоя принципъ е билъ освѣтенъ още съ законъ на отъ 7 декември 1814. Той се повтаря и въ всички други по-нови закони по облекчение на бѣднитѣ.

Имотитѣ и доходитѣ на общинскитѣ приютъ и болница не се мѣсятъ никакъ съ имотитѣ и доходитѣ на общинското благотворително бюро. Слѣдователно, когато първитѣ или пъкъ бюрото се унуждатъ, не отива едното учрѣждение да хлопа на пертата на другото. Винаги общинската каса отпуща нужната помощъ за покриване дефицита.

Тоя редъ ни напомня дѣто смѣчели за съществуването въ Румъния на два отдѣлни държавни благотворителни фондове: за отпущане отъ една помощи въ кишави, а отъ другия въ сумави години. Тие фондове сѣ биле и доста голѣми. За основанието имъ и приснопаметниятъ нашъ родолюбецъ Евлогий Георгиевъ, помогналъ е, ако не ни лъже паметътъ ни, съ по една сума отъ по сто и повече хиляди лева.

Колко би било добръ, щото и у насъ вече да се организира частъ по-скоро благотворителностъ. Нуждата отъ единъ законъ по тая частъ едва ли може да успори нѣкой.

Кр. Мирски.

Варна, 10.XI.06.

ХРОНИКА

Оппжтували

На 7 того по-лъ обѣдъ пѣлото княжеско Сѣмейство замина за София. Това, тѣй на бърже заминаване, е свързано съ празнуването именинъ денъ на Нейно Кралевско Височество Княгиня Кирингана, която тая година на 10/23 т. м. навършва 43 годишната си възраст. По този случай, очакватъ въ София много високи гости, роднини на Нейно Кралевско Височество.

На 8 того Архангеловъ денъ

еснафското Д-во на касанитѣ въ града празнуваха патронния си празникъ. Още отъ рано сутринта всичкия еснафъ съ дружественото си знаме испъли старата българска църква „Св. Архангелъ Михаилъ“. Слѣдъ изслужването на Божествената литургия, тѣ на чело му чаката, манифестираха изъ по главнитѣ улици на града а оттамъ се отправиха въ зала XX вѣтъ, дѣто ги чакаше приготвена закуска. Тукъ Св. Стефанъ Ганчевъ държа една доста съдържателна рѣчь върху цѣлѣта на сдруженията и добритѣ цѣли, които се постигатъ съ тѣхъ. Той бѣше изтупенъ съ дълбоко възхищение. Слѣдъ него Град. Кметъ, г-нъ Пюкюмевъ, като поздравилъ еснафитѣ съ празника говори върху скъпитѣ сдружения. Слѣдъ това пиха се много поздравки и подъ звуковетѣ на музиката разви се весело и буйно хоро.

Настоятелството на Архивологическото

Д-ство въ града на 5 того покани гражданитѣ на разглеждане Музея, който се помещава въ Варн. Дѣвич. Гимназия. Уреждането на музея закаръ и да датира отъ 5—6 мѣсеца, обаче въ таква едно врѣме, е направено доста нѣщо. Много старини, владѣности, и разни древности на далечното бѣдаше, испъкватъ на пръвъ погледъ на посѣтителитѣ. Казахме, че за едно врѣме е направено много нѣщо и наистина, тукъ и историкътъ, и Геологътъ и естествоизпитателътъ ще намери върху щъ да сѣрвва мѣстото си и да се помещава. Особено важно е това, че споредъ надписитѣ, които има надъ тѣхъ, показва че повечето сѣ изнамерени въ града Варна, околността и въ селатѣ на Вар. Окржгъ. А това показва, съ какво изобилие отъ древности е пълненъ Варнен. Окржгъ и че, при старателно дирене и събирането имъ, въ недалечно бѣдаше, градътъ Варна ще се радва на единъ богатъ, пълненъ съ разни и скъпи древности, Музей. Очае, искатъ се средства за раскопки и грижливо събиране на таквѣ, кѣтъго сѣ очаква. Заедно съ това, не трѣбва да се забравя, че и мѣстото за помѣщение на Музея не отговаря тѣй, както е сега, а то трѣба да бѣде на по-лично мѣсто или на близо до град. библиотека. Понеже скропнитѣ срѣдства на Д-вото не позволяватъ това, още отъ сега, то дългъ се налага на г-на Клега, да се позанимае съ изнасянето музея на по-видно, и по-подходящо мѣсто, което да отговаря на цѣлѣта.

Ухепани отъ бѣсно куче.

На 8 того двѣтъ дѣчица на провадийския гражданинъ Христо Доковъ възползувани отъ приятното и топло врѣме, излѣзли на пѣтъ, и весело си играли, когато неадѣйно били нападнати отъ едно бѣсно куче, и нахално и двѣтъ дѣцѣ. Сега бѣднитѣ имъ баща е дошълъ тукъ да иска помощъ отъ Ок. ж. постоянн. Комисија, за изсаращането имъ въ София на лѣчение. Тукъ му е мѣстото още веднажъ да обрѣнемъ вниманието на санитарната власти въ града за изгреблението на кучета които се скитатъ по улицитѣ. Че не се взематъ сериозни мѣрки за изгребването имъ, фактъ е, че всрѣдъ Мусалата е пѣтъ съ таквѣ, колко по вече въ по-отдалеченитѣ части на града.

Образцовъ учителъ.

За образцовъ учителъ при дѣвическата гимназия билъ назначенъ единъ Господинъ Пеженевъ. Тоза е, мислимъ, противозаконно, защото не ще сѣ свободни ученицитѣ прѣдъ този учителъ. Освѣтлѣ туй, този учителъ е пропадалъ на курсенъ изпитъ, на който се явилъ съ учителки, за да вземе мѣстото, което сега му се дава. Иматъ думата родителитѣ на ученицитѣ отъ VII кл., които ще ръководи и унжтва въ училищната практика този учителъ.

Прѣгазено отъ файтонъ.

На 10 того около 4 часа послѣ обѣдъ, файтона № 52, въ който е билъ г-нъ Д-ръ Златаревъ, караятъ силно отъ файтонджията, прѣгазилъ е едно малко момиченце, което се е връщало отъ училището, като му е зачатило единъ кракъ. Момиченцето тутакси е било отведено въ градската амбулатория, а файтонджията оставенъ на свобода.

Опитъ за кражба.

На 6 того трима крадци влѣзли въ дождѣ на тукашния гражданинъ Георги Катинаки, да извършатъ кражба. Понеже било още рано, крадцитѣ се сложили задъ пѣтната врата, и тамъ легнали, чакали сгодния моментъ. Съсѣдътъ на г-нъ Катинаки, г-нъ Коста А. Анастасовъ съ госпожата си и Георги Панайотовъ, случайно като минавали оттамъ, чули хъркане до вратата, което ги усъмнило. Г-нъ Георги Панайотовъ веднага се за-текалъ въ участъка, съобщилъ това, и полицията се притекла на мѣстото. На поканата да станатъ, крадцитѣ се пристрували на заспали, но насила ги заставили да станатъ, и намерили у тѣхъ едно желѣзо съ заострени краища за къртене, и единъ револверъ. Безъ съпротивление тѣ били отведени въ участъка, и когато вече били затворени, тогава почнали да викатъ и правятъ опитъ за избѣгване. Крадцитѣ били рохънци, и съ помощта на желѣзото сѣ искали да правятъ обира съ разбиване.

Откарани убийци.

На 11 того сутринта, баба Аврамовица, жената на убиеца дѣдо Аврамъ, и жената на убития отъ тѣхъ слуга, придружени съ тритѣ дѣчица, отъ които едното целеначе, бѣха изведени отъ тука-

творъ и испратиха за Търновския затворъ, където ще излъжаватъ неговото си. Много граждани се съгледатъ тия участници на гробовиство. Старата вшица бѣше спокойна, а младата засмѣно се а фийтона. Само бѣдникъ и недѣлица не разбираха какво се около тѣхъ и игриво се нахвърли пригответа кола за да слѣдиритъ на убицата си майка.

Убийство.

Того прѣзъ нощта е билъ на убитъ въ с Козлуджа Варнен. овъ Бирникъ Христо Фиковъ 37 гъ, жененъ. Прѣди единъ денъ ийството, той е билъ тукъ въ грао е внесълъ една събрана суза 000 лева. Убийството е станало като е пристигналъ въ селото ния ревизоръ по дѣйствиата на итъ, и това дава право на иѣкон ятъ, че се отдавало на иѣкако рѣбление. Обаче отъ направената се е установило, че не е имало, а още повече, че той е ималъ а заплатата за 4 мѣсеца. Рашенъ е дитъ на 3—4 мѣста съ револверъ. оага се да е убитъ отъ неизвѣица.

Нараняване

8-й того вечерта, мѣстна армен-раматическа трупа е дала прѣд-ние въ зала България, съ благо-тла пѣлъ. Нонеже цесата, която пѣлявали, била отъ възстанически еръ, то въ време на изпълнение си на сѣната, имало е сражение ужено съ гарежи отъ огнестрѣл-ежи. Обаче, сражението излято стивско, защото при стрѣбата е отъ икторигъ е билъ раненъ съ крушукъ, въ корема подъ пѣна. тритъ арменци, като знаели какво ква слѣдъ това, ако властта у-ѣшили и прѣкрили нараняването, си помислили, че то е отъ лекъ еръ, и ще прѣмине незабѣлавано. указало, се послѣ, че то е било во, и работата стигнала до тамъ, евий билъ отнесенъ въ болницата жена била операция, отъ която се вило, че червата му сж екъсани 4 мѣста, и че живота му се на-въ опасностъ, при всичко, че тѣ тарателно пришити. Отъ тогава е ло полицейското разслѣждане. Ра-е Стефанъ Адамовъ на 37 год. арна, II уч. ул. „27 Юлий“ № 151, ранителитъ сж неговитъ другари ори. С. Вѣстникътъ ни бѣше свѣрзанъ, узнахме, че раненитъ, закогото се по горѣ, е умрѣлъ.

Бомбардирана кѣща.

31-м. м. сръщу 1 того, въ селото въ Варненско, е била разорена кѣ-на Драганъ Нягуловъ жителъ отъ то село. И други иѣтъ е билъ пра-одитъ за да му разорятъ кѣщата, а на сина му, обаче не сполучили, та цѣлѣта е напълно постигната. олицейското слѣдствие били сж на-въ кѣщата му кѣсове отъ фити-азани съ взривни вѣщества. По

този случай сж били заловени четирма авренци, като подозрителни, отъ които тримата освободени, а Павли Костади-новъ, желѣзаръ, е задържанъ. Когато сж направилъ обискъ въ работилницата на Павли, намѣрили кѣсове отъ екшитъ фи-тили, намѣрени въ разорената кѣща. Взривнитъ вѣщества сж били събирани отъ гилзитъ на динамитни револвери. Слѣдствието продължава.

Около аферата 350 хиляди лева.

Тия дни столичнитъ вѣстници загово-риха за разкритието на аферата и за за-лавянето на единия участникъ Янко Константиновъ. Никое прѣтѣжливие не е оставало неиздирено, така и това. Ето какво ни донася в. „Вечерна Поща“ Шангова отъ днесъ:

Янко Константиновъ въ София.

На гарата.

Спони около 8 часътъ церопа прѣдъ гарата бѣ прѣпъленъ отъ любопитни, които чакаха пристигането на Янко Константиновъ. Слѣдъ малко трена из-сирни и се установи прѣдъ гарата. Отъ единъ вилонъ се показа Янко Констан-тиновъ придруженъ отъ цариградския окол. началникъ Аврадатиевъ Щомъ го слѣдѣ публиката, иѣкои взеха да му дююкатъ. Константиновъ бѣ облѣченъ съ нови хубави дрѣхы и съ мека шапка на главата си. Той изглеждаше съвър-шено отладналъ духомъ и много изпа-далъ физически. Очевидно бѣ, че стра-дале отъ иѣзкава тежка болестъ.

Въ градоначалството

Отъ гарата Янко Константиновъ бѣ закаранъ въ градоначалството, което, съ пристигането на Константинова тамъ, бѣ блокирано отъ любопитни.

Въ градоначалството Янко Констан-тиновъ бѣ оставенъ въ отдѣлна стая, гдѣто бѣ най щателно разпитанъ върху кражбата отъ столичния градоначалникъ с. Михиловъ и прокурера при софий-ски окр. сѣдъ г Начелиевъ. Янко Кон-стантиновъ е давалъ своитъ отговори съвършено спокойно, като е изказвалъ видъ, че казва самата истина.

Одисеята на двамата крадци

Двамата приятели Янко Константи-новъ и Стави Чакъровъ се познавали още отъ прѣди двѣ години и били ин-тимни приятели. Нѣщо два мѣсеца прѣ-ди кражбата Чакъровъ писалъ Констан-тинову, че щѣтъ да получи въ скоро-врѣме огромно наследство отъ единъ свой чичо, починалъ въ Романия. Слѣдъ единъ мѣсець Константиновъ получилъ второ писмо отъ Чакърова, че една-частъ отъ наследството получилъ и го молилъ да дойде при него въ София, отъ гдѣто ще заминатъ за Европа да се специализиратъ по телеграфното дѣло. Константиновъ пристигналъ въ София като си взелъ и паспортъ отъ Търнов-ското окол. управление. Щомъ стигналъ въ София, установилъ се да живѣе при Чакърова.

Послѣдния тогава му открилъ, че е задигналъ 350 хиляди лева и съ тия името пари ще заминатъ за Европа. Кон-стантиновъ при това разкритие се стрѣс-налъ и отказалъ да придружи Чакърова, който относитъ съ дълги молби го убѣ-дилъ да заминѣ. Слѣдъ като се снаб-дилъ и Чакъровъ съ паспортъ отъ тър-новското окол. управление, развѣрили въ навечерието на трѣтвацието 25 хил. лева банкноти въ злато ефективъ. Раз-вѣната направили въ Българс. народна банка, Кредитната банка и кантората на Бр. Ескенази.

На пътъ за Европа.

На 14 септември двамата приятели съ пълни кесии наполеони и пълненъ ку-фаръ съ банкноти се качили въ 5½ ч. слѣдъ обѣдъ въ пощенския трепъ и за-минали за Цариградъ.

ЕДНО ПРИЯТНО СЪБѢДСТВО

II. Генадиевъ и крадцитъ обидватъ въ ресторанта на Ориентекспресъ.

Вечерта, казва Янко Константиновъ, азъ чакахъ цѣла нощъ въ Цариградъ Чакърова, който се върва въ София да вземе паспорта ми, който бѣше забрав-венъ въ квартиратъ.

На утрѣшния денъ Чакъровъ пристиг-на съ Ориентекспресъ, азъ се качихъ и линахъме границата. „Въ експреса, прѣтъ ерже на обѣда ний сѣдѣхме на една маса съ министъра Генадиева, безъ да си говоримъ нѣщо.

— Познаваше ли се Чакъровъ съ Ге-надиева?

— Това не зная. . .

Въ Бѣлградъ, прѣзъ Земунъ, Загребъ, Фиуме, Венеция, Милано, Ница, Марси-лия, ний заминахме за Мадридъ. Съ Ге-надиева се раздѣлихме въ Бѣлградъ — Земунъ отъ Мадридъ заминахме за Ли-сабонъ, а отъ татъ — въ островъ Ма-дейра, гдѣто пристигнахме на 25 С-рий.

Раздѣла.

Отъ о въ Мадейра се върнахъ: въ Франция и се установихъ въ Монпель-е. Тукъ азъ се почувствувахъ много отладналъ духомъ и категорически за-явихъ на Чакърова, че ще се върна въ България.

Чакъровъ не можа, обаче, да ме ра-зубѣди да го слѣдвамъ, даде ми двѣ хи-ляди лева и каза: „Върви, щомъ толко-ва много желаешъ! Азъ никогашъ нѣма-да се върна въ България; ще замина за Америка и тамъ ще сѣвня всичкитъ ос-тавали банкноти между българс. работни-ци. А до като съмъ въ Франция, да из-лъзе сръщу ми и самия Горюхъ (бившъ началникъ на парижката тайна полиция р) съ всичката френска полиция, азъ пакъ нѣма да му се дамъ въ рѣцѣтъ“. Слѣдъ това се раздѣлихме и азъ зами-нахъ за Италия, а отъ градеца Ventimiglia подадохъ извѣстната телеграма.

Пристигането на Константинова въ Бѣлградъ

Отъ Италия трѣгнахъ за Бѣлградъ, гдѣто завчера се явихъ на управляющия агенството и спони стигахъ въ Сто-лицата.

Финалътъ.

Днесъ слѣдъ обѣдъ Янко Константи-новъ бѣ прѣдаденъ отъ столичното гра-доначалство на 2-й софийски сѣдѣбнитъ слѣдователъ който ръководи слѣдствието по кражбата.

Прѣдиолога се, че слѣдъ разпита на Константинова, послѣдния ще бѣде ос-тавенъ на прѣдварително задържане въ V пол. участъкъ.

До Господина

Редактора на в. „Извѣстникъ“.

Г-нъ Редакторе,

Моля дайте мѣсто въ почитаемия Ви вѣстникъ, на тия ми нѣколко реда, ако заслужаватъ да бѣдатъ прочетени. Огдавна слушахъ да казватъ, че и нашиятъ трепъ експресъ (бързия) за София, вървялъ много бърже, както европейскитъ и че, не спиралъ по нѣкои второстепенни гари, даже и когато това се искало отъ нѣ-кои голѣщи. Сгорихъ мѣракъ, доде съмъ още живъ, веднажъ поне съ него да се повоза до Варна, да се увѣря въ хор-скитъ хвалби, та като умра, очитъ ми да не останѣтъ отворени; но все отлагахъ

днесъ за утрѣ, защото и работата не ми позволяваше. Мѣрака ми обаче растеше отъ денъ на денъ. Най-сетне, рѣшихъ се да испытая това отдавнашно желание, и, на 7 того, като ми приготвиха въ дома всичко що ми бѣ вѣжно за изъ пътя простихъ се съ домашнитъ си, нарахихъ горбичката, напустнахъ селото си и за-крачихъ бърже, бърже, къмъ гарата да стигна наврѣме, защото бързъ трепъ я, той пъта не знае. Сега е леко да си обясните съ какво любопитство бързахъ да се кача на бързия трепъ и заедно съ него да хвърѣла къмъ Варна. Така и стана. Азъ стигнахъ на гарата тъкмо единъ часъ прѣди пристигането на тре-на, приготвихъ си парницитъ, тъй както е казано, и чакахъ само да дръпне авѣ-пѣца. Пуси мѣракъ; единъ часъ, стори ми се, цѣлъ денъ. Но каква изненада! До като оставахъ още 10 минути да ча-камъ, началника на гарата ми каза, че има повече отъ часъ закъснение, защото Н. Ц. В. Българския Князь сега поте-глитъ отъ Варна и че сръщането щѣло да стане чакъ въ Каспичанъ. Че какъ така, възможно ли е бе джанлъ, 1 часъ чакане, ужъ бързъ трепъ я? Но както и да е, никакви въпроси и отговори на-ри не сториха. Началника се прибра въ канцеларията а азъ отчаенъ отъ първа-та си нещолука, дигнахъ погледъ къмъ пътя за село, и малко остана да трѣгна, но като помислихъ какви подигравки ще ми сплитъ и тамъ, рѣшихъ да чакамъ, нѣкъ най-сетне за княза и отечеството като не почакамъ 1-2 часа, за кого другото. Слѣдъ дълго чакане, като ура-ганъ исфуча трѣ-нитъ гости. Мина-ваше да чакамъ извѣри и бързъ Каспичанъ, сирѣ, вихрушка потегли. не чакамъ други-ти ще бѣдемъ въ . . .

во го парѣкли „бързъ трепъ“, азъ не можахъ да се начудя на бързината и почти неусѣтно стигнахъ на гара-Ге-бедже. Тукъ не дадохъ права линия на „бързия трепъ“, и до като той трѣбаше да подмине безъ никакво спиране, сирѣ, като че ли пѣмаше намѣрение да трѣгва. Накъ се заговори за дълго чакане, за Княза, за високи гости. Но тукъ вече трѣтѣнието си пѣмаше мѣстото и общото негодунство явно се обриснува по уста и по лицата на всички пътници. Накъ ча-кане, пакъ бавекъ, та, ний сетне, защо сме платили нѣколко лева по-скоро, пакъ да пжгуваме за по-бърже, и да стигнемъ по-рано, какъ нѣкои по ачиглозни и се чухереха. Но кой ли обръщаше вни-мание на тѣхъ? — Никой. Тѣ се сѣр-диха, викаха, па си куниха варени раци за по 10 ст., задѣвкахъ и замѣвкахъ. Ами мѣтъ да попиташе нѣкой, какво търсятъ азъ въ Варна? Оставилъ съмъ си работата да гоия вѣтъра съ „бързия трепъ“. Остави това, станалъ калѣ, най-сетне, да прѣтѣрия и сража въ дома, ами нали е вече далекъ и селото! Така, и азъ вижъ оттукъ, сукахъ оттамъ, най-сетне седнахъ да чакамъ. Повече отъ половинъ часъ чакахъ, и чухъме кога изрева трена отъ къмъ Варна, и ние всички пътници, приготвихъме се, спехъме си шапкитъ и опулихме очи и се нагла-сихъме да викаме ура. Наближи и самия трепъ, каруцитъ почнаха да се нѣжатъ

една по една и до като очаквахме скъпи гости, какво да видимъ: пълни вагони съ княжески коне и много шваби съ бръснати мустаци се пулятъ прѣвъ прозорчетата като цукали, а на другитѣ каруци натоварени княжескитѣ файтони.

Тю, бре... всички завикахме, и толкова пъкъ бивали я. да чакаш да мине княза. да разбираш го, у насъ е просто и възможно, но пъкъ и за едни коне и файтони да спазватъ цѣль тренъ-експресъ, това не го разбираш, туй е неперфоржичегия за насъ, лошо бие въ очитѣ на всички. и толкова пъкъ бивали я?... Не зная, ама тая гледка възмути всички присѣтствующи и пасажеритѣ, които до пристигането въ Варна, не можеха да се успокоятъ. Но най много се разбърдилъ машиниста, защото като потеглихме отъ Гебедже, трена, просто казано, хвърчеше, за 5 минути стигнахме въ Варна. Искараш си яда отъ машината, сиромаша.

Пжтникъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3327

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на 24 Ноември т. г. слѣдъ еднократно публикуване настоящето въ в. „Извѣстникъ“ ще продавамъ втори пъкъ на публиченъ търгъ на „Мусалата“ сръщу общинското управление движимитѣ имоти публикувани въ бр. 29. на в. „Извѣстникъ“ отъ 1-и Ноември 1906 г. принадлежащи на: 1) Една гардеробна стая съ огледала и шкафъ за прѣсва; 2) Една гардеробна стая съ орѣховъ 4) едно кресло; 5) едно кресло; 6) два политрона; 7) 4 стола, една четвъртига маса, една маса за край стѣна съ огледало отгорѣ, всички съ коринзи нови и единъ келимъ (европейски); 8) единъ самоваръ съ принадлежноститѣ му; 9) Ръчна машина за шевъ; 10) Джебъ часовникъ съ алато колено; 11) единъ златенъ дамски прѣстенъ орнаменти и 14 диамантни камака; 12) Дамска златенъ прѣстенъ съ 9 диаманта; 13) Два дулапа употребявани; 14) Два сръбърни подсвѣтника.

Горнитѣ имоти сж собственостъ на Георги В. Валтасъ, отъ Варна и ще се продаватъ за издължение дълга му къмъ Шуменското Д-во „Съгласие“ съгласно изпълн. заповѣдъ № 16577 1905 год. на Варненски Окръженъ Сждъ и опредѣленieto му № 2385 отъ 9 тогъ.

Продавътъ ще се извърши по правилата на чл. чл. 925—936 отъ гражданското сждопроизводство и ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

гр. Варна 31 октомври 1906 год
1—1 Сждеб. Приставъ: В. Тодоровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3350

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на 24 ноември т. г. ще продавамъ на „Мусалата“ слѣдующитѣ движими имоти: 1) Единъ голѣмъ орѣховъ гардеробъ — 50 л. 2) единъ орѣховъ гардеробъ съ дѣ врати — 50 л. 3) единъ бюфетъ (долапъ) — 50 л. 4) 12 Виенски плетени столове — 24 л. 5) два поголѣми плетени Виен. столове — 10 л. 6) едно Виенско плетено кресло — 5 л. 7) едно

но стѣво огледало — 20 л. 8) едно тоалетно огледало съ масичка — 5 л. 9) единъ ковчегъ за стѣна — 10 л. 10) едно егледало съ орѣхова покривка — 5 л. 11) единъ скринъ съ чекмедже орѣховъ — 20 л. 12) единъ простъ долапъ отгорѣ джамъ — 10 л. 13) една кръгла маса — 5 л. 14) една никелова ламба — 5 л. 15) три дървени коринзи за пердета — 10 л. 16) единъ стъкленъ свѣщникъ за свѣщъ — 10 лева.

Имотитѣ сж собственостъ на Ст. М. Шавовъ и ще се продаватъ за издължение дълга му къмъ Д-во „Гружба“.

Варна 3 Ноември 1906 год
1—1 Сждеб. Приставъ: В. Тодоровъ

ОБЯВЛЕНИЕ

БАНКЕРСКАТА КАНТОРА

на

НИКОЛА Д. КОВАЧЕВЪ

ул. „Ломска“ № 8, задъ църквата

„Св. Спасъ“

18—20

СОФИЯ

Купува изпълнителни листове и полици.

ТЪРГОВСКОТО

Акционерно Дружество

РѢШИТЕЛНОСТЪ

въ Варна продава Г-во

качественни Английски и

Турски

КАМЕННИ

ВЪЖЛИЩА

складирани при содовата

му фабрика

4—10

КУПУВАЧЪ търси акции отъ
разни дружества

Споразумѣние до Редакцията

ДАВА СЕ

МЛАДЕЖЪ

КЪЩА

подъ наемъ съ три

стан, салонче и мутфакъ

И участъкъ № 660

улица 27 Юлий.

съ гимназиално образование, тѣ

да подготви ученици.

Споразумение въ френското-мѣ

ко училище. 6.

КАРБИДЪ!

ОБЯВЯВАМЪ на интересующитѣ се, че магазинитѣ ми на ул. „Прѣславска“ и Булевардъ „Мария-Луиза“ въ зданието на Военния Клубъ се намира

Калциевъ КАРБИДЪ

за ацителиново освѣтление, на едро и на дребно съ много износни цѣни.

10—10

Съ почит. Н. Пиваровичъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщаваме на населението, че пустнахме отъ днесъ въ распродажба дървенъ джбовъ строителенъ м-ал

КИРИШИ, ГРЕДИ-МЕРТЕЦИ И ДЪРВА

ГОРЕНЕ, КЮТЮЦИ И ВЪРШИНИ

ОТЪ ИЗВѢСТНАТА УЧИЛИЩНА ГОРА

при с. „ЗДРАВЕЦЪ“ (Аканджий) Гебедженска Община

Въ Варненския ни складъ продаваме чисто джбови дърва за

огрѣвъ по 3.60 чекията, нерѣзани

СЪ СЪВЪРШЕННО ИЗНОСНИ ЦѢНИ

Съ почитание: Г. Матеевъ & В. Явашчиевъ

ПРОДАВАТЪ СЕ

на цѣло или по отдѣлно сръщу площада между улицитѣ „Одесосъ“ и „Аспарухъ“

слѣдующитѣ имоти:

1) Къща сръщу площада съ лице 12 метра, съ 2 стаи и кухня, дворно мѣсто 100 кв. м.;

2) Една голѣма къща, нова, построена въ 1896 год. съ тухленъ, камененъ и желѣзенъ материалъ съ 9 стаи мутфакъ и 3 дюгения, съ дворъ отъ къмъ улица „Одесосъ“;

3) Една малка къща № 1011 съ двѣ стаи и мутфакъ, съ 13 метра лице и дворно мѣсто около 200 кв. метра, съединена съ голѣмата къща, и

4) Мѣсто около 300 кв. м., съ 13 м. лице, згодно за всѣкакви постройки.

За споразумение до притежателя на горнитѣ имоти г-нъ Василъ Тоневъ Банкрджия.

35—51